

reditvami ob 40letnici Celjskega pevskega društva dne 13. majnika t. l. odkrije omenjenima bratoma v Sv. Juriju spominsko ploščo. Na predlog nekaterih odličnih šentjurčanov se je osnoval odbor, ki je sklenil, da doseže do letošnje jeseni postavitev primerne spomenika na trgu pred cerkvijo in takoj stopi v stik z Ipavčovo župo, s katero se je nato že sporazumel, da bo župa dne 13. maja t. l. odkrila bratoma Benjaminu in Gustavu spominsko ploščo v njihovi rojstni hiši v Sv. Juriju, da bo ob tej priliki blagoslovitev temeljnega kamna za spomenik, da bo odbor župi pri pripravi in pri izvedbi pomagal in da se župa priključuje akciji za postavitev spomenika.

Ipavce štejemo med svoje najpomembnejše skladatelje. S skladatelji Ipavci je zvezan precejšen del slovenskih glasbenih stremeljenj, ustvarili so pomembna dela in njihove pesmi so postale priljubljene in razširjene kakor pesmi malokateriga slovenskega skladatelja. Zato »Odbor« vse rojake Ipavcev, vse tiste, ki so kedaj delovali v Sv. Juriju, vse prijatelje in častilce njihovih skladb in vse, ki se količkaj zavedajo kulturnih dolžnosti, prosi in poziva, da mu pomagajo z denarjem in moralno, jih prosi, da ne ostanejo dolžni odgovora na posebne prošnje, ki jih bodo v kratkem sprejeli.

Združenje trgovcev v Mariboru opozarja občinstvo, da morajo trgovci in obrtniki po novih predpisih od 20. aprila dalje izdajati vsaki stranki, ki kupi za preko 20 Din blaga, kolekovani račun. Ta taksa znaša za račune od preko 20 Din do vključno 100 Din 50 par, za račune preko 100 Din pa 1 Din, kupčije do 20 Din pa so koleka proste. Ker trgovstvo brez povišanja cen blagu ne more nositi teh stroškov, je trgovstvo cele dravske banovine sklenilo, da se bodo koleki pri računih na računih.

Slomškov zavod oo. cistercijanov sprejema za prvi gimnazijski razred iz dobrih kršćanskih družin nadarjene gojence, ki imajo veselje za duhovski in redovni poklic. Spreje-

majo se tudi marljivi in globokoverni dijakci iz drugih razredov srednjih šol. Prošnje, šolsko spričevalo in krstni list naj se pošljejo najpozneje do dne 15. maja na naslov: Vodstvo Slomškovega zavoda oo. cistercijanov v Ljubljani, Poljanska cesta 6. Prošnji naj se prilože znamke za odgovor. — Vodstvo cist. zavoda.

Mariborski trg 21. aprila 1934. Pripeljanih je bilo 47 zaklanih svinj, cene mesu 10—12 D, špehu 10—11; pripeljali so sena 14 vozov po 32—36 (100 kg), otave 4 po 32—36, lucerne 1 po 35, slame pšenične 2 po 20, ržene 2 po 20, škopa 3 po 150; pšenice 14 vreč po 125, rži 6 po 1, ječmena 16 po 1, koruze 18 po 1, ovsu 18 po 0.75, prosa 8 po 1.25, ajde 5 po 1, pros. pšena 3 po 3, rižola 14 po 2—3; krompirja 23 vozov s 84 vrečami po 0.75—1.50, čebule 2 z 32 vrečami po 0.75—2.50. Cene česnu 6—8, kisli zelju 3, kisli repi 125—2, jabolkom 8—14, suhim slivam 8—12, orehom celim 10, luščenim 32—34, smetani 10—12, mleku 1.50—1.75, maslu surovemu 26, kuhanemu 28, čajnemu 28—32, domačemu siru 5—6, jajcem 0.33—0.50; kokoši 288 po 20—30, piščancev 592 po 25—55 (par), gosi 3 po 30—45, puranov 31 po 30—55, rač 20 po 20—25, domači zajec 52 po 5—30, kožličkov 13 po 45—80 Din.

Vrednost denarja. Jugoslovanske borze za devize so notirale dne 19. 4. 1934 za: 1 francoski frank Din 2.26 (z 28.5% naplačilom Narodne banke Din 2.90), 1 angleški funt Din 176.— (226.16), 1 ameriški dolar Din 34.— (43.69), 1 italijansko liro Din 2.93 (3.77), 1 češko krono Din 1.43 (1.83), 1 nemško marko Din 13.56 (Din 17.42), 1 švicarski frank Din 11.11 (14.28), 1 belgijski frank Din 8.03 (10.32), 1 holandski goldinar Din 23.20 (29.81), 1 avstrijski šiling pa je notiral v privatnem prometu Din 9.30.

Klobuke za birmance in botre kupite najcenejše pri klobučarju Franc Berniku v Mariboru, Trg Svobode, med gradom in frančiškansko cerkvijo. 407

Velika izbira manufakturnega blaga v Trpinovem bazarju, Maribor, Vetrinjska ulica 15. Naši kupci dobe koledar »Slovenskega gospodarja«.

Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, tel. 23-58, zopet otvoren. Prosta izbira zdravnikov. Cene zmerne. Vodja primarij dr. Černič. 867

Velik napredek v negovanju zob. Eden od največjih neprijateljev zob je brezdvomno zobni kamen — povzročitelj mnogih težkih obolenj. Zobni kamen se odpravi v večini slučajev z mehaničnimi sredstvi, kar povzroča bolečine in izgubo časa. Sedaj medtem ima priljubljeni Sargov Kalodont v sebi dodatek sulfonamoleata po dr. Bräunlichu ter je dobil poleg svojih znanih odlik še eno neprecenljivo novo svojstvo, to je da odpravi zobni kamen in prepreči, da se ne naredi drug. Pri tem niti najmanj ne oškoduje zobov. Ta novi dodatek v Sargovem Kalodontu predstavlja velik napredek na polju negovanja zob.

Obžalovanja vredni slučaj.

STRAŠNO DEJANJE PODIVJANEGA PASTORKA.

V Dobrenju pri Št. Ilju v Slov. goric. je odkril posestnik Šarman v sadovnjaku svoje viničarije krvav zločin, ki je pretresel miroljubno šentiljsko župnijo. 60letna viničarka Terezija Heričko je ležala med sadnim drevjem viničarije, kjer je stanovala s svojim možem Boštjanom in 23letnim pastorkom Francem, mrtva z razbito glavo. Zločina, ki se je zgodil od nedelje na ponedeljek (od 15. na 16. aprila t. l.), je bil takoj osumljen pastorek, o katerem je rajna večkrat izjavljala: »Če me boste t. šli mrtvo, vedite, da me je ubil Franc!« Drugo jutro po groznem dejanju se je podal Franc s svojim očetom na delo, kakor bi se ne bilo ničesar dogodilo. Pri zaslišanju sta oba možakarja vse tajila. Orožniki so pastorka aretirali in še le po daljšem oklevanju je priznal, da si je on omadeževal za celo življenje roke s krvjo matere. Sodno raztelesenje je dognalo, da je bila starka večkrat udarjena s kolom po obrazu, lobanji in po roki. Na vratu je bilo poznati znake davljenja, prsni koš je bil čisto stisnjen. Heričkova je podlegla notrajni izkrvavitvi in razbiti lobanji.

Ubila je poročila pred leti vdovca s petletnim sinom. Družinsko življenje je bilo za Terezijo pravi pekel in je morala večkrat iskati zaščite pri sosedih. Pastorek jo je celo pretepal.

Odkritje svetopisemskega mesta Saba.

Iz starega zakona je znana kraljica iz Sabe, ki je obiskala kralja Salomona in ga je radi njegove čudovite modrosti obdarovala z zlatom in z dragulji. Cela tri tisočletja si je prizadevalo človeštvo, da bi odkrilo to pravilčno naselbino Sabe. Po najnovejših poročilih je uspelo odkritje Sabe Francozu Andreju Malvauxu, ki je dosegel razvaline mesta v aeroplanu. Ostanki nekdanje prestolnice bogate kraljevine se nahajajo v francoski Somali pokrajini v Afriki nasproti Rdečemu morju. Doslej so prepečevali odkritje Sabe

Januš Golec:

KRUCI

Ljudska povest po zgodovinskih virih.

Pred odhodom je pokazal Ropoša prijatelju župniku v dokaz, da so njegove napovedi o skorajšnji kručevski nadlogi resniče, pismo. Poslal mu ga je glavar Kručev iz Krajine in njegov smrtni sovražnik Jurij Godrnja. Nadlopov je prosil črno na belem stotnika, naj mu pošlje v Bakovce dva funta svojega mesa. Ropoša mu je odgovoril v tem smislu: Pridi sam po štajersko meso! Jaz (Ropoša) ne vem, po kom bi naj poslal že staro in zategnjeno pečenko!

Vidi v tolažbo, vnuku Frančku v pouk in razvedrilo, Miklavčanom pa v bodoče resne čase v kratek čas je pustil oče Ropoša v jeruzalemskem taboru prvo moško posadko — starega veržeskega trobentača in turškega strica Andreja Husijana. Rad je ostal Draša pri Vidi. Obetala se mu je najboljša pijača, nič dela in dovolj priitke pred svežimi — hvalničnimi poslušalci za obširno krmivo z doživljaji med grenčarji in Turčini.

◀ nadaljevanje.

Kmalu začetkom januarja 1704 so že prisvetili plameni številnih požigov iz Medžimurja po presenečenem Murskem polju. Svetle oznanilce strašnega vpada so videli koj ob prvem pojavu z daleko in tolikanj mikavno razglednega Jeruzalema, katerega je čuvala z nasipom obdana Mati božja. Muropoljci so uvideli prekasno, kako se je obrnil posmeh Veržejcem in Miklavčanom v njihovo lastno največjo škodo in se izlil v potok solz vaščana, tržana in meščana. Prihrumelo je hujše gorje iz onstran Mure, nego je bilo napovedano. Zadelo je na prost vstop, se zajedlo med Muropoljce in ugonabljal med peklenskimi mukami človeška življenja ter požigalo in pokončevalo imetek.

Kakor že opisano, so plenili Kruci malodane neovirano in brez resnega odpora po celem Murskem polju. Niti zreti se niso upali proti osiguranemu Veržaju, ki je čakal v najstrožji pripravljenosti noč in dan ne samo, da se brani, v ugodnem slučaju tudi izpade, udari in prežene premagance daleč preko Mure. Kljub prvotnemu omalovaževanju bi bil poslal veržeski stotnik oddelke svoje strelske čete na pomoč sosedom ter ogrožal sovražnika za hrbtom, da ni bilo tokrat Kručev v dobrem orožju kakor listja in trave.

V nedeljo dne 15. aprila se je podala Heriškova s pastorkom v Cerknico, da bi si ogledala hišico, v katero se je nameravala preseliti družina. V Štrihovcu sta bila oba v krčmi in sta se vrnila proti večeru. Doma v sadovnjaku je došlo med mačeho in pastorkom do spora, kojega smrtna žrtev je postala v razbesneli podivjanosti starka. Strašno dejanje je opravil pastorek s smrekovim kolom, katerega je spulil od sadnega drevesca. Položaj trupla, v katerem ga je našel Šarman, dokazuje, da divjak ženo najprej podrl na tla, jo daval, ji strl prsni koš in nato še ubil s kolom. Ubijalec je prevzel vso krivdo nase.

Na kratko opisano krvavo dejanje, ki ima večletno, žalostno ozadje, dokazuje, kako globoko zagazi mlad človek brez verskih blazil!

Pes izsledil vlomilca. Dne 18. aprila je na Belem pri Šmarju brezposelni delavec Gluhenič vlomil v Drofenikovo hišo in odnesel vse, kar mu je prišlo v naglici pod paste. Nakradeno je zagrebel v bližnjem kamnolomu, se skrivil in prežal na priložnost, da odnese plen. Ko so se domači vrnili, so opazili, kdo jih je obiskal v odsotnosti. Gospodar je v družbi dveh sosedov odvezal psa in ta jih je popeljal na kraj, kamor je tat šaril ukradene reči. Trije možaki so zvečer čakali na nepridiprava in ga po hudem boju ukrotili in predali orožnikom.

Roparski napad. Izdelovalec umetnega kamna g. Fran Saksida se je odpeljal 16. aprila iz Ljubljane v Rimske Toplice po opravkih. Seboj je imel 62 tisoč Din v aktovki. Iz Rimskih Toplic se je podal peš na Dol, kjer stanuje njegova žena. V samotnem gozdu so ga napadli kar trije z zahtevo na izročitev denarja. Saksida je ponudil napadalcem 100 D, a na to ponudbo se je eden pognal vanj in mu je iztrgal aktovko. Oropani se je zatekel na Dol, kjer je javil roparski napad orožnikom. Orožniška patrulja se je podala na mesto

napada in je našla tamkaj le nekaj listin iz Saksidove aktovke.

Pregnani vlomilci. V noči na 15. aprila so se lotili vlomilci Vugove trgovine na Grobelnem. Založili bi se bili obilno z vsem mogočim, da jih nista prepodila dva uradnika, ki stanujeta v hiši. Odnegli so le 1500 Din vrednih tobačnih izdelkov in 50 m šifona. 2000 Din znašajoča škoda je krita z zavarovalnino.

Vlom sredi dneva. Dne 16. aprila dopoldne se je prikradel neznanec v gornje nadstropje Homanove hiše v Škofji Loki. Odnesele je iz raznih predalov zlatnine za 15.000 Din. Škofja Loka je že dalje časa pozorišče najbolj drznih vlomov.

*

Razno iz Prekmurja.

Murska Sobota. V začetku tega meseca se je tu vršil ustanovni občni zbor kluba prekmurskih akademikov. Občnega zbora se je udeležilo tudi več bogoslovcev in akademikov iz društva »Zavednost«, misleč, da se bolje spoznajo in se tovariško porazgovorijo, toda do tega ni prišlo. Ozračje je postajalo čimbolj vroče in ko je bogoslovec Škraban prebral govor »Fiat lux«, je zmedenost, oziroma napestost dosegla višek. Ker ni prišlo do nobenega pravega zaključka, so bogoslovci in z njimi več akademikov zapustili tovariše zborovalce in odšli po svojih opravkih... ter ostali na d. Je člani svojega prejšnjega društva, to je »Zavednost«. Čeprav v Prekmurju ni preveč akademikov in bi imeli vsi mesto v enem društvu, je v enem oziru boljše, da obstojata dve društvi. Bodo vsaj njih člani tekmovali med seboj, kdo bo storil več dobrega v korist trpečemu in pomoči potrebnemu ljudstvu.

Murska Sobota. Pred nekaj leti je bilo ukinjeno žarišče naše občine, pa ne samo naše občine, temveč celega Prekmurja. To žarišče je naša gimnazija. Sicer ni bila ukinjena cela gimnazija, temveč le višji razredi, a tudi to je za naše lepo Prekmurje velikanska izguba. Občina je skušala višje razrede vzdrževati sama, a težkega bremena ni zmogla in vsled tega imamo le nižjo gimnazijo. Naši dijaki, ki so večinoma revni, morajo vsled tega v tuje

kraje in mesta, kjer večinoma trpe pomanjkanje, a nekaj jih mora študije opustiti. Da bi temu opomogli, so se voditelji obeh srezov ponovno zavzeli za zamisel izpopolnitve naše gimnazije. Če dosežemo kak uspeh, je še v rokah bodočnosti...

Dolnja Bistrica. V nedeljo dne 15. t. m. je bil pri nas narodni poslanec g. Hajdinjak. Posvetovali smo se, kako bi se dalo pomoči nekaterim revežem, katerim so letošnje poplave povzročile občutno škodo. G. poslanec nam je zagotovil svojo pomoč in obljubil, da bo vso zadevo predložil narodni skupščini. Upajmo, da bodo tudi tam upoštevali stisko oškodovancev in nam pomagali. — Sploh so naši kraji zelo čudni; kajti — eno nam preti kaka nedobrodošla kazen. Pred kratkim so bile poplave, zdaj nam grozi že v zgodnji pomladi suša in bogve, kaj vse nas še čaka. Že sedaj gledamo bodočnosti z zelo nezaupljivimi očmi v obraz. Kajti, če ne bo v kratkem dežja, bo že zopet malo krme in tudi setve so zelo ogrožene.

Turnišče. Preteklo soboto so zborovali pri nas učitelji dolnjelendavskega sreza.

Dolga vas. Pretekli teden se je kar nenadoma raznesel klic »Gori! Gori!« Šele po kratkem beganju smo zvedeli, da gori v gozdu. Ta silna vročina, ki večkrat presega celo 30 stopinj Celzija, kar suši. Požar je prizadajal občutno škodo, vendar se nam je posrečilo, da smo ga omejili. Kako je požar nastal, še ni znano.

Črnsvoči. Prejšnjo nedeljo smo otvorili strelišče za našo strelsko družino. Otvoritev je prisostvovalo mnogo občinstva. Otvoritev strelišča bo predvidoma v najkrajšem času tudi v Bistrici.

Žizki. V nedeljo dne 15. aprila je bil sklep gospodinjanskega tečaja, ki so ga vodile naše priljubljene sestre. Leto za letom pošiljajo sestre iz teh tečajev dobre gospodinje. Hvaležni smo sestram za ta njihov trud. Letos so tečajnice zaključile tečaj z različnimi nastopi na odru. Pred igro je povedala gđ. Duhova, brezposelna učiteljica, da jih naj nihče ne kritizira, ker je večina tečajnic prvič na odru in cela prireditel je bila itak namenjena predvsem svojem. Ta opomba se nam je zdela zelo potrebna, ker so zadnji čas v naši župniji

V največji sili je pač vsak sam sebi najbližji in tako so čuvali tudi Veržejci le svoje lastno naselje.

Kruci so že bili strahoviti gospodarji Murskega polja. Upali so se visoko v Ljutomerske gorice, ustrašovali so Ljutomer, Središče in Ormož. Patrulje so sporočile glavnemu stanu v Čakovec, da so izsledile krog jeruzalemske cerkvice utrjeno postojanko, ki bi znala postati usodepolna za brezskrbno kretanje plenčih trum.

Koj po ugotovitvi krucvskih izvidnikov je pustil bobnati in trobiti župnik Stariha na umik v zatočišče v zakope krog žalostne Matere božje v Jeruzalemu. Kmetje so poskrili živino po viničarijah in se izselili z družinami vred v tabor, da si zavarujejo vsaj življenje pred madžarskimi divjaki, katerim je bilo tuje prizanašanje s smrtjo celo nedolžnim otročičem. Jeruzalemski tabor je bil obljuden, zastražen in je zrl smelo v oči napadu, ko je prenesel gospod župnik Najsvetejše, cerkvene posode, mašne obleke, perilo in druge dragocenosti iz župne cerkve pri Sv. Miklavžu na hrib v — Jeruzalem. Prihod živega Sina božjega med branilce žalostne Matere je bil ganljiv dogodek, ki je navdušil za boj sposobne

može ter fante, da so se čutili dovolj jake ne le za obrambo, da celo za napad!

Pri selitvi v tabor je bilo miklavškega kaplana Kopriunškega tako sram, ker se je bil urezal z muro-poljskimi zasmehovalci vred na debelo, da jo je potegnil natiroma v Maribor, od tam v Ruše, kjer je že dobil dva tovariša: velikonedeljskega in ormoškega župnika.

Kruci so navalili na Jeruzalem pasje mrzlega februarskega jutra v močnih jezdih oddelkih ter peščetah iz Ormoža. Zadeli so na pohodu najprej na faro cerkev in župnišče pri Sv. Miklavžu. Cerkev je bila zaklenjena istotako farovž in nikjer živega človeka, da — sploh ne živega bitja! S silo so vlomili v svetišče ter v župnišče. Odšli so praznih rok in so jo ubrali s poživinjeno besnostjo proti Jeruzalemu. Tamkaj se jim je obetal po napovedi izvidnikov odpor za zakopi.

Napadalce je vodil naš dobri znanec — »oberkruc« Jurij Godrnja iz Bakovec. Iz ciganskih ust je zaznal natanko, da se skriva med begunci jeruzalemskega taborišča ona, ki mu je nakopala toliko škode,

divji beduini, ki prebivajo po tamošnjih puščavah in so neusmiljeno poklali vsako ekspedicijo, ki se je podala na pot, da ugotovi, kje ravno je bilo mesto Saba.

— — —
»Čarovnik« na zlatem parniku.

Med Londonom ter Kapstadtom ob koncu južne Afrike so kar frčale zadnje tedne brzojavke. Nekje na vožnji med tema obema mestoma ali ob priliki ukrcaja v južni Afriki je moral izginiti 1 od 359 zabojev zlata, katerega je prepeljal angleški parnik »Balmoral Castle«. Rop ali tatvino so šele opazili, ko so pripeljali zlato, oziroma

ustanovitelj salezijanske družbe. Mnogo bode znal povedati tudi o Rimu sploh, o sprejemu pri sv. očetu itd. Tako bo tudi Ljutomer skromno proslavil proglašenje Don Boska za svetnika. Predavanje bodo spremljale številne skioptične slike. Vabimo, da se tega sestanka gotovo udeležijo vsi člani Ljudske čitalnice, pa tudi drugi. Vstopnine ne bo nobene.

Središče ob Dravi. Pretečeno nedeljo dne 15. t. m. se je vršil v Društvenem domu ustanovni občni zbor »Narodne prosvete«. Po dolgem trudu smo jo končno dobili. Ustanovni občni zbor je bil zelo živahen, skoro vihar, upamo, da

bo tudi društvo delalo živahno in sivo. Središčani, zopet boste imeli priliko zahajati v našo društveno dvorano, k raznim sestankom in predavanjem! Zopet boste lahko gledali poučne in zabavne igre, se smejali pri njih veseli vsebini in jokali nad žalostno dramo. Dolgo je bil naš »Dom« zaprt, sedaj pa nam je zopet odprt na stežaj!

Laporje. Vabimo na prireditev Katoliškega slovenskega izobraževalnega društva, ki bode vprizorilo na Filipovo nedeljo dne 29. aprila, po večernicah popoldne, v Laporju krasno igro: »Bele vrtnice«. Na svidenje!

deloma neizpolnjive. Med izpolnjive želje bomo menda smeli šteti ono po nočnem miru. Zato prosimo oblast, ki se je to tiče, da ne dovoljuje več nepotrebnih veselic, ki po običaju zadnje dobe trajajo do jutra in končavajo pehрупni noči vedno s krvoprelitjem. Tako je bilo zopet v nedeljo dne 15. aprila, ko je po nepotrebnih veselici proti jutru tekla zopet kri in so pijani junaki po bitki z gnojnimi vilami in krampi obdelali zlasti enega gosta in sicer prav nevarno. Ljudje se upravičeno povprašujejo, ali določbe o policijski uri več ne veljajo za našo občino.

Podgradje pri Ljutomeru. V četrtek dne 12. t. m. nas je pretresla novica iz bolnice Ormož, da je po kratki bolezni umrla dobra in skrbna mati Urša Zorec v starosti 51 let. Blagopokojnica je bila dobra mati in skrbna žena uglednega posestnika Ivana Zoreca. Vsi okoličani in sosedje so jo ljubili in spoštovali; saj so to tudi pokazali v dejanju. Skoraj iz vsake hiše iz Podgradja so se izkazali blagopokojnici za vse dobro hvaležni, da so šli v Ormož na pogreb, ki se je vršil v soboto dne 14. t. m., ob pol treh popoldne. Draga žena, počivaj v miru in večna luč ti naj sveti! Družini in sorodnikom naše sožalje!

Sv. Jurij ob Ščavnici. V nedeljo dne 8. aprila smo spremljali obilni udeležbi ljudstva k večnemu počitku g. Franca Švaglja, slikarskega mojstra iz Slapinje. Pokojnik je bil varen katoličan, kar nam spričuje krasna kapelica Srca Jezusovega, katero je na lastno stroške postavil v zahvalo za srečno vrnitev iz vojne. Vse svoje življenje je posvetil delu v raznih društvih, posebno gasilskih, v katerih je deloval 38 let. Bil je ustanovitelj in častni član gasilnega društva Slapinci ter ustanovitelj in načelnik Društva starih vojakov in invalidov Sv. Jurij ob Ščavnici. Pogreba so se udeležili tovariši Društva starih vojakov ter zastopniki sosednjih društev, kakor tudi čete bivše gasilske župe šentjurske s tremi zastavami in z društveno godbo na čelu ter skazale zadnjo čast svojemu članu. Počivaj v miru!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Nič hudega sluteči smo se v soboto dne 14. t. m. zvečer podali k počitku. Kar nas nepričakovano zbudi iz spanja okoli pol 11. ure gromenje. Med strašnim bliskanjem in ploho dežja par močnih udarov strele, in že je zažarelo nebo s strašnim svetlom,

Marenberg. Pokopali smo 74letnega posestnika Blaža Poglonika, ki je umrl vsled starostne oslabelosti. — Lepo vreme imamo, da nam vodovod že samo nekajkrat na dan da vodo. Kakor se govori, namerava občina zgraditi nov vodovod od Sv. Treh Kraljev, ki mu bo pridruženo tudi kopališče, kar bo stalo precej denarja. — Nekdo, ki ne želi biti imenovan, kar bodi mimogrede omenjeno, piše knjigo, v kateri bo popisana zgodovina Dravske doline, prav posebno pa še Sv. Janeza nad Marenbergom.

Vuhred. V 27. letu svoje starosti je na pljučni jetiki umrl Viljem Krajnc. Že precej časa se je zdravil na Golniku. Domači so ga z Golnika že spravljali domov. V Mariboru pa mu je postalo tako slabo, da so ga morali spraviti v bolnico, kjer je umrl in je bil tudi pokopan. To je že letos drugi Vuhredčan, ki je umrl na pljučni jetiki.

Hoče-Bohova. Negovorjeni govor ob nenadni smrti Justine Kozeljve. Prva pomlad je dahnila na naša polja, na naše vrtove, v naše domove. Vzvele so prve cvetke in se zveselile ob dobrodejnem pomladnem solncu. Narava je zadihala novo življenje. Tudi Ti si začutila v sebi nove moči spomladanske. Ob zvokih glasbe in mile pesmi si se na skrivaj veselila življenja. Bila si nam vsem ublažujoča duša, vse si ublažila, povsod s svojim ljubeznivim nastopom vzbujala spoštovanje. Ob zvokih nebeskih melodij si uživala vso globoko skriv-

nost lepote in ljubezni. Toda Vsemogočni Te je hotel k sebi. Velikostni praznik Te je objel, kot da se je ustavil čas. Stopila si k Njemu, ki Te je želel. Zdaj si srečna! Ne pozabi pri Vsemogočnemu na nas! Nebo se temni. Na Tvojem oknu venijo plameneci nageljni, ki si jih Ti zalivala. Tudi mi klonemo ob nenadnem odhodu Tvojem! Se poslovila se nisi! Biti si pač morala prepričana, da pojdeš k neskočni Dobroti in vseobsegajoči Ljubezni! Ne pozabi pri Vsemogočnem na nas! Tvoje znanke in znanci. — Justina Kozeljve je preminula dne 8. aprila zvečer, zadeta nenadoma in po nesreči od revolverске kroglice. Bila je vzorno dekle. Bodil ji Bog milosten Sodnik!

Naraplje. Dne 16. aprila je preminul, previden s sv. zakramenti, mladenič v starosti 34 let, nepozabljeni Maks Lorber iz Narapelj. Pokojni je bil blaga duša, imel je dobro srce, dokaz temu je njegov sprevod k zadnjemu počitku na pokopališče v Majšperg. Pevci so mu zapeli žalostinko. Naj v miru počiva! Ostalim naše sožalje!

Sv. Marjeta nize Ptuja. Dne 17. t. m. je nenadoma začela goreti velika kopica slame pri posestniku Jakobu Polanec v Zagojčih. Požar je v par minutah zajel celo gospodarsko poslopje in vse uničil. Škoda znaša čez 60.000 Din, zavarovalnica krije le eno šestino. Zahvaliti se je vsem sosednjim požarnikom, kateri so bili na kraju nesreče v par minutah kar s šestimi brizgalnicami, ter so ogenj omejili, da se niso zažgali veliki novi hlevi in sosednja poslopja.

Križevci pri Ljutomeru. Križevčani imajo mnogo želja, ki so danes deloma izpolnjive in

Volčje jame so bile krog in krog zunanega naspisa skrbno prikriti na vrhu. V nje je popadala skoro vsa prva vrsta lestvarjev in kjarjev, ki so zastokali, zaječali ter vpili na pomoč, da sta zdijali obe naslednji vrsti naskakovalcev ne naprej do tabora ter zmage, navzdol pod hrib in v kritje šume!

Na pobegle so se vsule kroglice branilcev. Marsikateri Kruc je poljubil na pobegu slednjič majko zemljo in ni nikoli več kolovratil, tulil in ropal, požigal in moril med štajerci.

Kakor bi se obrisal, ni bilo nikjer že pred kratkem zmago tulečih kričacev. Vse mirno in tiho... Le iz jam pred zakopom stoka, da so se ježili ženskam v taboru lasje, saj so čule prvič, kako do mozga se-gajoče vpije človek, ki umira počasi strašne srmti in mu ni pomoči, če bi ga tudi snel s kolca. Zastrupljenje je sledilo vsakemu natiku na kol, ki je bil navadno ves blaten.

Razen župnika je bilo vse po taboru prepričano, da je pognalo že prvo presenečenje Kruce v beg in ne bodo ponovili napada. V bitkah in napadih preizkušeni duhovnik je poznal dobro turški način naskakovanja, v katerem so podkovani bratci Turčinov

— Kruci. Zagotavljal je z vso sigurnostjo, da se bodo napadalci kmalu otresli posledic nepredvidenega prvega poraza in se lotili redne oblege. Ta se lahko raztegne pri splošno zmagovitem položaju sovražnika v tedne in mesece. Bo treba noč in dan vztrajati budno na straži. Drugi naskok bo preudarnejši in bo še došlo do spopadov, ki bodo zahtevali hrabrost branilcev. Zenske in otroci so molili v cerkvi na glas rožni venec. Dan se je nagibal k zatonu. Iz jam pred svetiščem še vedno stokanje. Po grabah v bližnji okolici mir in tišina... Župnik je ukazal pripraviti plamenice, da jih bodo zapalili pri količkaj sumljivem kretanju sovražnika. Kruci ne držijo v varnem kritju rok križem, ampak se pripravljajo na ponovitev napada s turško zahrbtnostjo in zvijačo.

Dolgo so napenjale straže oči v zimsko noč po kotanjah, odkoder bi se naj pojavila nevarnost, če se sploh bo!

(Dalje sledi.)

ne kamre z jeklenim omrežjem in s ključavnici, od kojih so bili shranjeni ključi pri kapitanu. Zaboji in ključavnice so bile na cilju v Londonu nedotaknjene. Zlati tovor, ki se je ujemal glede teže, so v Londonu izkrcali, a že 1 uro po iztovorenju je rohnel po krovu prevoznega parnika zavarovalni agent z očitkom, da je v 1 zaboji mesto zlata navaden cement. Kedo in kje je zamenjal čisto zlato z ničvrednim cementom, še danes ni znano. Vse domneva, da se je zgodila zamenjava že v Afriki pred natovorenjem, ali pa je bil med vožnjo na delu »čarovnik«.

Sirite „Slov. gospodarja“!